

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Sp/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7014201123
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7014201123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach samosudkyňou JUDr. Evou Baranovou, v právnej veci navrhovateľa Z.. E. E., bytom E., D. XX, korešpondenčná adresa S..X..C. U., XXX XX E., proti odporcovi Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, o preskúmanie rozhodnutia odporcu z 13.08.2014 č. A/2014/03170-39, takto

rozhodol:

Podľa § 250j ods.2 písm.b) O.s.p. s použitím § 250l ods.2 O.s.p. a § 250q ods.2 O.s.p. z r u š u j e rozhodnutie odporcu z 13.08.2014 č. A/2014/03170-39 a v r a c i a ho odporcovi na ďalšie konanie.

Náhradu trov konania súd účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím odporca podľa § 9 ods.5 zákona č. 260/2011 Z.z. o ukončení a spôsobe usporiadania niektorých nájomných vzťahov k bytom a o doplnení zákona NR SR č. 18/1996 Z.z. o cenách v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon“) priznal navrhovateľovi trvale bytom D. XX, E., nárok na náhradný nájomný byt s jednou obytnou miestnosťou. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právna zástupkyňa prenajímateľov domu na D. XX v E. dňa 12.02.2013 mu doručila fotokópiu výpovede nájmu z bytu nachádzajúceho sa na 2. poschodí v dome na D. XX v E., ktorú prenajímateľ navrhovateľovi doručil dňa 10.12.2012. Žiadosť o pridelenie bytu navrhovateľ doručil odporcovi dňa 12.12.2012. Po vykonanom dokazovaní odporca rozhodnutím z 21.05.2013 č. A/2013/07181 navrhovateľovi nepriznal nárok na náhradný nájomný byt z dôvodu, že navrhovateľ pre účely tohto zákona nie je nájomcom bytu, pretože mu v roku 2004 bola právnym predchodcom prenajímateľov doručená výpoveď nájmu bytu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Preto podľa názoru odporcu bývalí vlastníci a prenajímateľa bytu nemali navrhovateľovi doručovať výpoveď nájmu bytu podľa § 3 zákona, pretože v čase účinnosti zákona, a ani v čase doručenia výpovede nájmu bytu už navrhovateľ nebol nájomcom predmetného bytu.

Proti rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že rozsudkom zo 16.04.2014 č.k. 3Sp/31/2013-51 rozhodnutie odporcu zrušil a vrátil ho odporcovi na ďalšie konanie. Súd uložil odporcovi zistiť, či ide o byt, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 260/2011 Z.z., podielové spoluvlastníctvo predmetného bytu a preveriť či navrhovateľ podal žiadosť o poskytnutie bytovej náhrady v lehote stanovenej podľa § 7a zákona, a či žiadosť obsahovala všetky náležitosti uvedené v § 8 ods.2 zákona.

Súd po vykonanom dokazovaní, predovšetkým po doplnení podkladov pre rozhodnutie vo veci dospel k záveru, že v preskúmanom prípade ide o byt podľa § 2 ods.1 písm.a) zákona, ktorý sa vzťahuje na byty v domoch vydaných oprávnenej osobe podľa osobitných predpisov, alebo domoch, kde časť domu bola

vydaná oprávnenej osobe, ak ich ku dňu účinnosti tohto zákona vlastne vylúči alebo v spoluvlastníctve oprávnená osoba, jej dedičia, alebo iná osoba, ktorá tieto byty od nich, alebo od ich právnych nástupcov nadobudla, a v ktorých nájom vznikol podľa § 871 ods.1 a 4 Občianskeho zákonníka a ku dňu účinnosti tohto zákona trvá.

Odporca ďalej zistil, že ku dňu účinnosti zákona a ku dňu doručenia výpovede nájmu z bytu podľa § 3a zákona navrhovateľovi bol Z. A. a Š. D. podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, a teda aj prenajímateľmi bytu, ktorý na základe nájomnej zmluvy zo dňa 25.01.1995 navrhovateľ užíval (na základe dohody o užívaní bytu po rozvedení manželstva už ako výlučný nájomca). Z. A. nadobudol predmetnú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva rozsudkom okresného súdu z 19.02.2007 č.k. 24C/744/2002, a následne na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.10.2009 predal 1/2 predmetnej nehnuteľnosti Š. D..

Odporca ďalej v súčinnosti s Miestnym úradom Mestskej časti Košice - Staré mesto zisťoval trvalý pobyt navrhovateľa a jeho maloletého syna, ktorého navrhovateľ uviedol v žiadosti ako spoločne posudzovanú osobu. Odporca uviedol, že z vyjadrenia Miestneho úradu vyplynulo, že navrhovateľ má trvalý pobyt na ulici D. XX v E. od 12.11.2007 a jeho maloletý syn má trvalý pobyt od svojho narodenia 02.11.2006 v Mestskej časti Košice - Kavečany na ulici Š. X. Z toho dôvodu odporca dospel k záveru, že žiadateľovho syna nie je možné považovať pre účely tohto zákona za spoločne posudzovanú osobu. Z toho dôvodu s poukazom na ustanovenie § 5 ods.6 písm.a) zákona navrhovateľovi priznal nárok na náhradný nájomný byt s jednou obytnou miestnosťou.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia, ktorý nazval „vyjadrenie k vydanému rozhodnutiu a žiadosť o príspevok“. Uviedol, že v byte na D. XX, E., bývala a je prihlásená jeho dcéra E. s trvalým pobytom od 19.05.2003 a od 04.02.2014 je prihlásená na trvalý pobyt v tomto byte aj jej dcéra F.X. E.. Ďalej tvrdil, že syn E. E. nebol prihlásený na trvalý pobyt, no žil s ním tri roky pred podaním jeho žiadosti. Dôvodom tejto skutočnosti bolo to, že v Starom meste bol veľký problém nájsť pre dieťa v mieste bydliska škôlku. Z toho dôvodu navrhovateľ neprihlásil syna na trvalý pobyt na D. XX, hoci býval s ním v jednej domácnosti. V opravnom prostriedku poukázal na to, že byt s jednou obývatelňou miestnosťou je malý pre počet ľudí, ktorí v ňom bývajú. Dvojizbový byt by bol na rozhraní ich potrieb a možností a ideálny by bol trojizbový byt, pretože dcéra E. aj s dieťaťom potrebuje osobitnú izbu. Navrhol, aby odporca opätovne posúdil vec a zohľadnil záujmy maloletých detí a v rámci autoremedúry svoje rozhodnutie zrušil a nahradil ho novým rozhodnutím, ktorý vyhovie jeho opravnému prostriedku.

Odporca nemienil opravnému prostriedku navrhovateľa v celom rozsahu vyhovieť, preto ho súdu predložil spolu s administratívnym spisom a so svojím stanoviskom na rozhodnutie. Konštatoval, že vyjadrenie navrhovateľa posúdil podľa jeho obsahu ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu z 13.08.2014 č. A/2014/03170. Uviedol, že po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia nepriznal navrhovateľovi nárok na náhradný nájomný byt, doplnil dokazovanie vo veci, a to v rozsahu preverenia skutočností, ktoré uvádzal navrhovateľ vo svojom odvolaní a o ktoré navrhovateľ opieral svoje odvolacie dôvody. Poukázal na to, že dňa 12.12.2012 navrhovateľ doručil odporcovi žiadosť o bytovú náhradu, v ktorej uviedol ako spoločne posudzovanú osobu len syna E. E.. Navrhovateľ listom z 19.02.2013 doložil odporcovi prehlásenie o pobyte, v ktorom nájomníci domu na D. XX v E. prehlásili, že navrhovateľ sa zdržiava a v minulosti zdržiaval v byte na 2. poschodí spolu so synom, a zároveň doložil dohodu o užívaní bytu rozvedených manželov navrhovateľa a B. E., v ktorej bývalá manželka navrhovateľa uviedla, že sa dlhodobo zdržiava s dcérou E. E. mimo územia Slovenskej republiky. Na základe uvedeného odporca vychádzal zo žiadosti a priznal navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 5 ods.6 písm.a) zákona náhradný nájomný byt s jednou obytnou miestnosťou. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Súd podľa § 250l a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Po doplnení dokazovania podľa právneho názoru Krajského súdu v Košiciach uvedeného v rozsudku zo 16.04.2014 č.k. 3Sp/31/2013-51 medzi účastníkmi sporné, či s navrhovateľom ako nájomcom vypratávaného bytu, žili ku dňu účinnosti tohto zákona aj ďalšie osoby, ktorých možno považovať podľa zákona za spoločne posudzované osoby žijúce v domácnosti s nájomcom v byte. Navrhovateľ v opravnom prostriedku tvrdil, že spolu v byte žili v spoločnej domácnosti jeho maloletý syn E. E. a dcéra E. E., ktorej sa v roku 2014 narodila dcéra G.. Na pojednávaní uviedol, že jeho dcéra E. bola prihlásená v byte na D. XX, a to od 19.05.2003. V období rokov 2003 - 2004 sa zdržiavala so svojou matkou, bývalou manželkou navrhovateľa mimo Košíc a neskôr aj mimo územia Slovenskej republiky, ale asi v roku 2006 sa vrátila späť do Košíc. Pokiaľ ide o maloletého syna E. E., uviedol, že po rozchode s jeho matkou obaja odišli bývať k jej rodičom do E., preto tam má dieťa aj uvedený trvalý pobyt, ale maloletý neskôr pre rôzne konflikty nechcel ostať bývať s matkou, a preto býva s navrhovateľom, ktorý je schopný sa oňho postarať. Pretože vzťahy medzi ním a matkou maloletého nie sú jednoznačne ustálené, opomenul prihlásiť maloletého syna na adresu totožnú s jeho.

V administratívnom spise sa nachádza žiadosť navrhovateľa o pridelenie bytu, ktorá bola doručená odporcovi 12.12.2012. Prílohou tejto žiadosti sú údaje o žiadateľovi a o spoločne posudzovaných osobách. V žiadosti ako spoločne posudzované osoby sú uvedené syn E. E. a dcéra E. E..

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že odporca zisťoval trvalé pobyty iba u navrhovateľa a jeho maloletého syna E. E. s tvrdením navrhovateľa, že ako spoločne posudzovanú osobu je treba pri vybavovaní jeho žiadosti posudzovať aj jeho dcéru E. E., sa odporca vo svojom rozhodnutí nezaoberal a miesto jej pobytu ani nezisťoval.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní na Krajskom súde v Košiciach síce tvrdila, že navrhovateľ pri predložení žiadosti o pridelenie bytovej náhrady uviedol ako spoločne posudzujúcu osobu iba maloletého syna, preto nezisťoval trvalý pobyt dcéry navrhovateľa E. E.Č.. Doklad o trvalom pobyte dcéry E. E. doložil navrhovateľ do spisu až po vydaní rozhodnutia správneho orgánu.

Navrhovateľ tvrdil, že svoju žiadosť doplnil predtým ako odporca rozhodol v merite veci, a to z toho dôvodu, že v jednom exemplári uviedol ako spoločne posudzujúcu osobu dcéru a v druhom to opomenul.

Podľa § 2 ods.3 písm.a), b) tento zákon sa vzťahuje na:

a) nájomcu, ktorým je osoba v nájomnom vzťahu s prenajímateľom bytu podľa odseku 1 a spoločný nájomca,

b) spoločne posudzované osoby žijúce v domácnosti s nájomcom v byte podľa odseku 1, ktorými sú: 1. jeho potomkovia, rodičia, súrodenci, zať a nevesta, ktorí ku dňu účinnosti tohto zákona žijú s nájomcom v domácnosti aspoň tri roky, počas ktorých tam boli prihlásení na trvalý pobyt alebo na prechodný pobyt, a nemajú vlastný byt, ani iný byt v nájme, 2. osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona žijú v domácnosti s nájomcom aspoň tri roky, počas ktorých tam boli prihlásené na trvalý pobyt alebo na prechodný pobyt, starajú sa spoločne o domácnosť, alebo sú na nájomcu odkázaní výživou a nemajú vlastný byt, ani iný byt v nájme.

Podľa § 5 ods.6 zákona nájomcovi a spoločne posudzovaným osobám, ktorí sa nachádzajú v materiálnej bytovej núdzi, sa poskytne bytová náhrada, ktorou je náhradný nájomný byt:

a) s jednou obytnou miestnosťou pre 1 fyzickú osobu,

b) s dvoma obytnými miestnosťami pre 2 - 3 fyzické osoby,

c) s tromi obytnými miestnosťami pre 4 - 5 fyzických osôb,

d) so štyrmi obytnými miestnosťami pre 6 a viac fyzických osôb.

Podľa § 15 ods.1 zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem lehoty podľa § 9 ods.4.

Podľa § 32 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Súd na základe preskúmania administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia odporcu a opravného prostriedku navrhovateľa dospel k záveru, že odporca opomenul vykonať všetky dôkazy za účelom zistenia skutočného stavu veci, a to predovšetkým opomenul zisťovať trvalý pobyt dcéry navrhovateľa E. E., ktorú navrhovateľ uviedol v prílohe svojej žiadosti ako spoločne posudzovanú osobu. Príloha tejto žiadosti sa nachádza v administratívnom spise, a preto bolo povinnosťou odporcu toto skutkové tvrdenie navrhovateľa preveriť a vo svojom rozhodnutí sa s ním vysporiadať na základe získaných dôkazov. Z uvedených dôvodov súd nepovažuje rozhodnutie odporcu za vydané v súlade so zákonom, preto ho podľa § 250q ods.2 O.s.p. zrušil z dôvodu uvedeného v § 250j ods.2 písm.b) O.s.p. Rozhodnutie po zrušení vracia odporcovi na ďalšie konanie s tým, že je potrebné preveriť aj ďalšiu spoločne posudzovanú osobu, ktorú navrhovateľ uviedol v prílohe svojej žiadosti z 12.12.2012 a podľa výsledku doplneného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť. Správny orgán pri novom prejednaní je viazaný právnym názorom súdu (§ 250r O.s.p.).

Súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ, ktorý bol úspešný v konaní, si náhradu trov konania nežiadal a odporcovi právo na náhradu trov konania zo zákona nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.